

de får tilstrækkelig stor faglighed og økonomisk bærekraft til at sikre forskning og uddannelse på et højt niveau.

Også når borgeren træder ud af sygehuset, er der med regeringens udspil sikret en langt bedre sammenhæng i sundhedsvæsenet. Kommuner får ansvar for al den pleje og genoptræning, der ikke foregår under indlæggelsen på sygehuse. Det er et entydigt ansvar, og det minimerer græzonerne.

I den sammenhæng synes jeg også, det er værd at bemærke, at Gigtforeningens direktør, Lene Witte, den 28. april har sagt: De nye planer for genoptræning i kommunalt regi vil forhåbentlig betyde, at mange patienter slipper for den kedelige kassetænkning i amter og kommuner, hvor patienterne alt for ofte oplever at blive skubbet rundt i systemet med dårlige eller decideret manglende genoptræning til følge. Hvis kommunerne tager opgaven alvorligt, så vil mange gigtpatienter kunne opleve et væsentligt bedre og mere sammenhængende behandlingsforløb.

Kommunerne får et langt større medansvar også økonomisk for borgernes behandling i sundhedsvæsenet. Det betyder, at kommunerne får en interesse i at sikre en effektiv forebyggelse og pleje for at sikre borgernes sundhed. Det er et kæmpeskridt i retning af mere og bedre forebyggelse.

Borgeren kommer også før strukturen, når regeringen foreslår et enstrengt beskæftigelsessystem forankret i kommunerne. Efter regeringens forslag bliver der kun én indgang til den offentlige beskæftigelsesindsats. Det bliver en indgang, som er både enkel og ubureaukratisk at henvende sig til som borger. Det vil give en effektiv og målrettet indsats, ligegyldigt hvor i landet man befinder sig.

Kl. 9.35

Det er et nyt system, som bygger på det bedste fra AF-systemet og det bedste fra kommunerne. AF har et langt bedre overblik over det samlede behov for arbejdskraft, og indsatsen i AF er meget grundigt belyst og veldokumenteret. Det vil fremover gennemsyre hele beskæftigelsesindsatsen. Omvendt er kommunerne bedre til at levere en sammenhængende indsats, som også tager højde for, at en ledig kan have andre sociale problemer.

Pointen i det her er generelt, at de sociale tilbud skal gå hånd i hånd med beskæftigelsesindsatsen, uden at det går ud over indsatsen for at få borgeren ind på arbejdsmarkedet. Den sociale

og den beskæftigelsesrelaterede indsats skal koordineres bedre end i dag, men de skal ikke blandes sammen og stå i vejen for hinanden, det er primært.

Borgeren, eller rettere sagt eleven, som vi også tager hensyn til i denne her sammenhæng, kommer også før strukturen, når regeringen foreslår, at ansvaret for specialundervisning skal samles i kommunerne. Der har været flere tilfælde i den nævrende struktur, hvor børn og deres forældre har været gidsler i en økonomisk strid mellem amt og kommune.

Sårbare børn er blevet flyttet fra specialskole tilbage til folkeskolen, eller som i et tilfælde i Københavns Amt i 2003, hvor man tvang 66 børn væk fra folkeskolen over i en specialskole, et tilfælde, hvor både Københavns Amt og Foreningen af Kommuner i Københavns Amt beklagede den økonomiske uenighed, men samtidig mente, at ansvaret lå hos den anden part.

Med regeringens udspil er der skabt en klarhed over, hvem der har ansvaret for, at elever med behov for særlige tiltag fremover får en god specialundervisning.

Også på ungdomsuddannelserne er der fjernet strukturelle barrierer til fordel for de studerende. Gymnasierne skal være selvejende institutioner under staten. Det svarer til de øvrige ungdomsuddannelser, og det giver langt bedre mulighed for samarbejde mellem ungdomsuddannelserne.

Afslutningsvis: Regeringens nye udspil til et nyt Danmark er et visionært projekt, hvor der tages udgangspunkt i borgeren. Det giver borgeren langt bedre service i lokalområderne, såvel som langt større direkte indflydelse på den offentlige service. Alt i alt er regeringen kommet med et udspil, som ikke kun i ord, men også i handling sætter borgeren i centrum.

Formanden:

Der er foreløbig syv, der har bedt om en kort bemærkning, og det er først hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I det seneste nummer af Ugebrevet A4 udtaler fru Marianne Pedersens partifælle hr. Jens Rohde følgende:

»I dag er kommunerne ikke store nok til at skabe interesse blandt private leverandører. Det forsøger vores udspil i høj grad at ændre. Hvis frit valg skal have mening, skal der være noget at vælge imellem.«